

Ten huize Willem de Koning

Deze maand zijn we te gast bij onze voorzitter, Willem de Koning, in Papendrecht.

Willem woont met zijn vrouw Ellen, de dochters Chantal en Elise in een mooi huis met nogal veel plaats, de eigendom is niet zo diep maar wel breed. Bijna was overigens de afspraak niet doorgegaan, daar Willem op donderdagavond zijn auto total loss tegen een boom parkeerde, maar uitgezonderd wat stijfheid en een dikke knie viel het nog mee. De auto is een ander paar mouwen, maar ja, er zullen langer auto's zijn dan mensen.

Het hok

En hier maken we eigenlijk twee reportages, namelijk ten huize van en een nieuw hok.

Willem had zijn vogels tot vorig seizoen op de bovenverdieping van de schuur naast het huis. Maar hij vond dat ze daar teveel gestoord werden in de kweek als er 's nachts auto's binnengereden werden, daar de garage er onder was, en tevens liep de temperatuur in de zomer daar nogal eens hoog op. En daarom werd er besloten om in de tuin een nieuw hok te bouwen, ook al omdat besloten was om de tuin volledig opnieuw in te richten en het hok volledig geïntegreerd kon worden in de nieuwe aanleg van de tuin.

Er werd eerst even navraag gedaan naar de vergunningsplicht om te kunnen bouwen, en er werd gekozen voor een bouwsel van 5 bij 6 meter wat niet onder de vergunningsplicht valt. Op een betonnen fundering werd dan een halve meter metselwerk gezet en hierop een houten constructie, zo ongeveer dezelfde stijl als de bestaande schuur en wat een mooier geheel geeft in de tuin, tegenover alles in metselwerk. De houten constructie geeft ook het voordeel dat er aan de binnenzijde watervaste multiplexplaten konden gebruikt worden, die dan mooi afgelakt konden worden, waartegen bij metselwerk je dan weer stucwerk en/of tegels moet aanbrengen. Tevens was het zo gemakkelijker om de isolatie te plaatsen, daar deze in het houten frame zit tussen de buiten- en de binnenbekleding. Binnen werden de vloer en de halve meter metselwerk betegeld, wat weer gemakkelijk is in het onderhoud. Waar

vroeger veel moest gestofzuigd worden op het bovenhok, neemt Willem nu een emmer water en gaat even met een dweil door het hok. Dit scheelt een slok op een borrel bij stofvrij houden van het hok, wat we toch allemaal beogen. Op het dak liggen pannen, een mooi geheel als je het zo buiten bekijkt; het zal prachtig zijn als de tuin klaar is.

De 27 kweekbakken zijn van Oestringer uit Duitsland, volledig in trespas en alles is dan tot de puntjes in orde, en makkelijk te onderhouden. Deze zijn opgesteld tegen de rechterwand van de kooi, in het midden van de kooi staan twee voliëres opgesteld van 2 bij 1.5 meter, en het voordeel hiervan is dat ge er volledig kunt rond gaan, tevens weer gemakkelijk voor de onderhoud, daar de vogels geen uitwerpselen tegen de wanden kunnen gooien en ook al niet aan de wanden kunnen knagen, in de linkerhoek naast de deur vooraan is het keukenblok opgetrokken, voorzien van waterleiding, koelkast, en opbergladen. Boven het keukenblok en tegen de achterwand zijn nog enkel schappen bevestigd, om een showkooi op te zetten altijd makkelijk als je de vogels moet laten zien indien er liefhebbers op bezoek zijn of om koppels samen te stellen. Verder is het hok voorzien van hoogfrequent verlichting en een afzuiging in de nok. De kweekkooien staan op een rvs-frame waaronder de voedseltonnetjes staan. Hier is nadrukkelijk voor gekozen, zodat deze makkelijk kunnen weggenomen worden om te dweilen; als je het dicht maakt met kasten of uitrijdbakken voor het voer zit je weer met stofnesten. Willem heeft nog een verrijdbare voliëre van Oestringer in bestelling staan om te dienen als eerste vlucht voor de jonge vogels en, later in het seizoen, als selectievlucht voor de verkoopvogels. Desalniettemin, een prachtig hok, niet te groot, maar toch van alle comfort voorzien en ik denk voor de meeste van ons een best te pruimen optie. Proficiat Willem.

De vogels:

Nu de vogels zelf. Willem is begonnen met grasparkieten in 1974. Hij woonde toen nog thuis bij zijn ouders en had destijds een voliëre met

grasparkieten, maar ook nog wat rosella's, bourkes en roodruggen. Willem heeft deze soorten gehouden tot zijn trouwen met Ellen, waarna hij enkel grasparkieten is gaan houden. gehad, dan sinds half de jaren negentig, enkele jaren zonder, vooral omdat hij het zakelijk zeer druk had, en nu sinds 2004 volledig terug bij de grasparkieten. Willem oriënteerde zich en was vooral gecharmeerd van de vogels van Rinus van den Broek, vanwege hun lichaamsopbouw en verenkwiteit. Hij bouwde zijn nieuwe stam op met Rinus' vogels en heeft hier de laatste twee jaren vogels van Jac Cuyten en Rein Dul aan toegevoegd vanwege de blow van deze vogels, daar Willem vond dat dit verbetering behoefde in zijn stam.

De lijnenteelt:

Ondertussen kan eigenlijk gezegd worden dat het hok van Willem voornamelijk is opgedeeld in drie lijnen, namelijk de spangle lijn, de lichtgroene lijn en de bontlijn. De spangle lijn is op dit moment top in het hok, terwijl de groene lijn momenteel wat meer aandacht nodig heeft. De bontlijn, die gebaseerd is op vogels van Phil Rainey, waar Rinus van den Broek een dankbare lijn op bouwde, kenmerkt zich door vogels met een sterke schouder - nekpartij, diepe maskers met grote stippen. Willem heeft hieruit een type zwaardere poppen gekweekt, die toch goed vruchtbaar zijn, goed kweken en steeds een mooie vetreserve hebben. Willem past lijnenteelt toe met als dichtste verwantschap halfbroer - halfzus en grootouders - kleinkinderen. Hij is voorstander van het "Wybertjessysteem" waarbij d.m.v. onderlinge outcross de typerende eigenschappen van elke lijn in de andere worden in gekweekt. Dit gaat gepaard met het streven naar de verschillende lijnen op afwisselende momenten te laten pieken. Daarmee voorkom je nl. dat ze op een bepaald moment ook tegelijk in het dal zullen zitten, hetgeen veel moeilijker is op te vangen.

Ondertussen werd Willem door Ard Veldt aangezocht om het voorzitterschap op te nemen met Ard nog als ruggensteun, wat ondertussen ook weeral twee jaren aan de gang is.

De opstart van dit kweekseizoen in het nieuwe hok was wat problematisch, omdat het allemaal wat te vlug was gegaan. De gewenningsperiode voor de vogels was te kort en tot overmaat van ramp bleken de verlichtingsarmaturen niet juist te functioneren en te veel warmte af te geven. Het herstellen hiervan deed de conditie van de vogels sterk terug vallen, terwijl verscheidene koppels al aan het leggen waren. Het armzaligs resultaat was nog geen tien jongen uit de eerste ronde. Niet getreurd, de volgende ronde zal verbetering brengen, slechter kan immers niet.

De voeding:

Het voer is Teurlings 222, Cédé eikrachtvoer met wat biergist en Breedmax; voor de rest alleen natuurlijke dingen zoals oestergrit, rode trosgierst, gepunte haver en geweekte tarwe. Willem voert zwaar, zowel zaden als krachtvoer, maar daar tegenover staat dat hij op vrijdag niet voert en de vogels dus moeten scharrelen om aan hun kostje te komen. Willem houdt er ook van om 's avonds de vogels te voeren; als er jongen zijn worden deze nog eens extra gevoerd door de poppen voor ze de nacht in gaan. Verder natuurlijk dagelijks vers drinkwater en vooral zorgen dat de kooi niet stoffig wordt.

Conclusie:

Willem let er sterk op, dat pasgeboren jongen direct vanaf het begin gevoerd worden door de poppen en bij twijfel wil hij wel eens een groter jong onderleggen om de poppen op gang te krijgen. Verder probeert hij het verleggen van de jongen te beperken tot het moment, dat ze geringd zijn, zodat hij zeker weet waar de jongen vandaan komen.

Het valt Willem wel op, dat regelmatig de beste vogels geboren worden uit koppels waar je het niet van verwacht, hetgeen een groot voordeel is van de lijnenteelt. De echte probeersels probeert hij steevast in de laatste ronde, maar daar heeft iedereen vast zijn of haar eigen gedachten over.

Hier werden we door Ellen binnengeropen om een kom soep en een broodje te eten, na nog een uurtje keuvelen over alles en nog wat was het tijd om huiswaarts te keren. Ellen en Willem, bedankt voor de leuke dag!!

